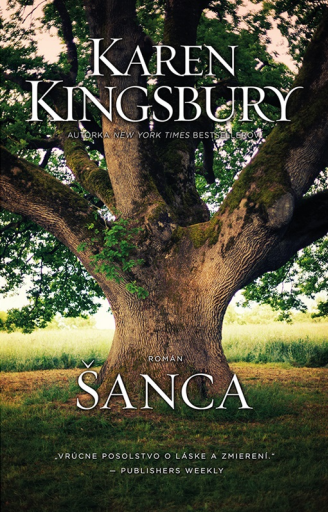

KAREN KINGSBURY

AUTORKA *NEW YORK TIMES* BESTSELLEROV

ROMÁN

ŠANCA

„VRÚČNE POSOLSTVO O LÁSKE A ZMIERENÍ.“

— PUBLISHERS WEEKLY

ŠANCA

KAREN
KINGSBURY

ŠANCA

Americký originál
The Chance:

© 2013 by Karen Kingsbury

Vydavateľ:

Howard Books, A Division of Simon & Schuster,
Inc. 1230 Avenue of the Americas, New York,
NY 10020, United States of America
Translated by permission.

Slovenské vydanie:

© 2025 KUMRAN, s. r. o.
Mýtna 62, 064 01 Stará Ľubovňa
www.kumran.sk

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto knihy nesmie byť
reprodukováaná, uložená do informačných
systémov ani inak rozširovaná (elektronicky
alebo mechanicky) bez predchádzajúceho
písomného súhlasu vydavateľa.

Biblické citáty sú v tejto knihe citované
podľa *Slovenského ekumenického prekladu*.
Banská Bystrica: Slovenská biblická
spoločnosť, štvrté opravené vydanie, 2017.

Preklad:

Zdenka Buntová

Báseň na s. 41

prebásnil Ján Živčák

Jazyková korektúra:

Zuzana Guričanová

Zodpovedný redaktor:

Eva Štrbová

Foto na obálke:

© Arcangel (Ebru Sidar)

Foto autorky:

© Dean Dixon Photography

Obálka a grafická úprava:

Štefan Talarovič, Ludmila Králiková

Tlač:

Tlačiareň Heidy, s. r. o.

Prvé vydanie:

ISBN 978-80-8300-012-4

Pre Donalda:

Ďalší rok je za nami, Tyler ukončil prvý ročník na Liberty University a Kelsey onedlho oslávi prvé výročie svadby so svojou životnou láskou. Nikdy nezabudnem, ako si viedol naše dievčatko k oltáru. Ťažko uveriť, že to vzácné obdobie svadobného plánovania prišlo a odišlo. Nie je náš Pán neuveriteľne verný? Nielen s našimi deťmi, ale aj v tom, že vedie našu rodinu tam, kde nás chce mať. Onedlho to budú dva roky, čo žijeme v Nashville, a je jasné, že Boh nás chcel tu. Nielen kvôli môjmu písaniu a aby som bola blízko tvorby kresťanských filmov a hudby, ale aj kvôli našim deťom i nám dvom. Páči sa mi, ako si prijal toto nové obdobie, keď som aktívnejšia a pomáhám našim chlapcom vyrásť z tínedžerov na mladých mužov. Sean a Josh budú o pár týždňov maturovať a ja môžem len žasnúť – a to sa mi teraz stáva často –, ako ten čas letí. A ty opäť učíš a ja som presvedčená, že sme obaja presne tam, kde nás Boh chce. Ďakujem ti, že si vyrovnaný, silný, dobrý a láskavý. Drž ma za ruku a sprevádzaj ma nadchádzajúcimi obdobiami – maturitami našich detí, ich dospieváním a naším starnutím. S tebou po boku zvládnem všetko. Smejme sa, spievajme, tancujme a spoločne sledujme, ako našim deťom rastú krídla. Bude to úchvatná jazda a modlím sa, aby trvala až do súmraku nášho života. Dovtedy si budem užívať, že nie vždy viem, kde sa končím ja a kde sa začínaš ty. Milujem ťa a budem ťa milovať navždy.

Pre Kyla:

Kyle, s Kelsey ste teraz manželia a my ťa navždy budeme vnímať ako nášho syna, ako mladého muža, ktorého Boh naplánoval pre našu dcéru, ktorého sme si vymodlili a vyprosili. Kyle, tvoje srdce je krásne v každom ohľade. To, ako si ceníš prosté chvíle a si láskavý tak veľmi, že sa to nedá vyjadriť slovami. V ľuďoch a situáciách vidíš vždy dobro a nachádzaš spôsob, ako vzdávať Bohu slávu. Nikdy nezaбудnem, ako si ku mne a Donaldovi prichádzal v rôznych obdobiach a hovoril, že chceš Kelsey podporovať, chrániť a milovať po všetky dni svojho života. To všetko vyjadruje, ako sa pozeráš na našu drahú Kelsey. Je to obraz, ktorý bude navždy visieť na stene môjho srdca. Na Kelsey pozeráš, akoby okrem nej na svete neexistovalo nič a nikto. V tej chvíli sú tvoje oči obrazom lásky. Kyle, ako ťa Boh povedie z jedného štádia do druhého a využije tvoj nádherný hlas, aby ho oslavoval a ostatných viedol k láske k Ježišovi, modlím sa, aby si sa na Kelsey vždy pozeral tak ako dnes. Ďakujeme Bohu, že ťa máme, a tešíme sa na krásne obdobia, ktoré nás čakajú. Vždy ťa budeme ľúbiť.

Pre Kelsey:

Moja drahá dcéra, už si vydatá. Myslím na desiatky kníh, v ktorých som o tebe písala na úvodných stranách, na to, ako si v tých venovaniach postupne rástla. Školáčka, gymnazistka, vysokoškolačka a potom snúbenica. To všetko som podrobne opísala vo svojich knižných venovaniach. A teraz si Kelsey Kupeckyová. Vaša svadba bola najkrajším dňom, ten okamih bol v srdci Boha predurčený od prvej myšlienky na teba a Kyla. Kyle je muž, za akého sme sa modlili od tvojho narodenia. Boh ho stvoril, aby ťa miloval, Kelsey, a teba, aby si milovala jeho. Je pre teba ten pravý, je to úžasný človek, cesta jeho viery sa vyznačuje láskavosťou, čestnosťou, odhodlaním a vášňou. Máme ho tak radi, ako keby sme ho poznali odjakživa. Teraz, keď spolu mierite do budúcnosti, ktorú pre vás pripravil Boh, keď sa budete snažiť naplňovať svoje sny a vyžarovať svetlo vo všetkom, čo robíte, budeme tu pre vás. Budeme sa za vás modliť, veriť vo vás a podporovať vás, ako len budeme môcť. Vďaka Kylovmu daru hudby a tvojej hereckej činnosti neexistujú žiadne obmedzenia, pokiaľ ide o to, ako vás Boh použije. Kelsey, teším sa z toho, čo Boh robí v tvojom živote. Využil roky tvojich snáh a urobil z teba mladú ženu s hlbokými koreňmi, plnú vernosti, ktorou si dnes. Dôveruj Bohu a dávaj ho na prvé miesto. Vždy som vedela, že toto obdobie raz príde, a už je tu. Užívaj si každú minútu, srdiečko. Vždy budeš svetlom našej rodiny, smiechom v našich srdciach, dievčaťom, ktoré bolo inšpiráciou pre moju knižnú sériu o Bailey Flaniganovej. Drahá Kelsey, modlím sa, aby ťa Boh v nasledujúcich

rokoch zasypal požehnaním a aby si vždy vedela, ako využil tento čas v tvojom živote, aby ťa k sebe pritiahol a pripravil ťa na to, čo ťa čaká. V mojom srdci budeš stále. Lúbim ťa, zlato moje.

Pre Tylera:

Ani sa mi nechce veriť, že pomaly končíš druhý ročník vysokej školy a si pripravený na ďalšie obdobie výziev a dobrodružstiev. Tvoj blog *Ty's Take (Tylerov pohľad)* sleduje veľa mojich čitateľov, ktorí túžia vedieť, ako Boh pracuje v tvojom živote, kým si na vysokej škole. Neuveriteľné je i to, ako skvelo si sa za ten čas naučil písať. Viem, že v budúcnosti chceš na pódium po celom svete spevom slúžiť Ježišovi, ale nebuď prekvapený, ak ťa Boh posadí za klávesnicu, kde budeš preňho písať knihy. A nezabúdajme ani na tvoj režisérsky talent. Tyler, čaká ťa toľko vzrušujúcich chvíľ, že si to všetko ani nedokážem predstaviť. Verím z celého srdca, že Boh ťa má tam, kde ťa chce mať. Učíš sa toho tak veľa – hrať preňho a dospievať v muža podľa jeho srdca. Si chlapec s tým najkrajším srdcom pre Boha a ostatných. S otcom sme na teba hrdí. Sme hrdí na tvoj talent, na to, ako cítiš s ľuďmi, aj na tvoje miesto v našej rodine. Budeme sedieť v prvom rade, sledovať, ako sa tvoje sny naplňajú, a povzbudzovať ťa. Drž sa Ježiša, synku. Nech sú tvoje úspechy na jeho slávu. Lúbim ťa.

Pre Seana:

Už sa blížiš k ukončeniu školy a my vidíme, že Božia ruka neustále pôsobí v tvojom živote. Začal si hrať na bicie a takmer každý deň tráviš tri hodiny zdokonaľovaním svojho hudobného nadania. Páči sa mi tvoja sebadôvera, keď hovoríš, že z teba bude najlepší bubeník na svete a že si potom o desať rokov neskôr otvoriš vlastnú reštauráciu. Niet nad zanievanie a plán! Dospievaš a počúvaš Božie usmernenie, štúdiu a domácim úlohám sa venuješ oveľa zodpovednejšie. Boh ťa požehná za to, že si taký svedomitý v maličkostiach. „Raduj sa,“ hovorí nám. A v našej rodine si to práve ty, kto nám ukazuje, ako to vyzerá. Zostaň nám nablízku, Sean. Pamätaj, že domov je tam, kde je tvoje srdce vždy v bezpečí. Tvoj sen hrať ako profesionálny hudobník je živý a skutočný. Pracuj, snaž sa, ver si. Každý večer sa ukladaj do postele s vedomím, že si urobil všetko, čo si mohol, aby si bol pripravený prejsť dverami, ktoré ti Boh otvorí v nasledujúcich dňoch. Modlím sa, aby ti Pán dovolil vzlietnuť a byť skutočne jasným svetlom. Si vzácny dar, synku. Lúbim ťa. Usmievaj sa a dobro hľadaj v Bohu.

Pre Josha:

Keď si sa vrátil domov z Haiti, začal si s futbalom a futbal je hra, ktorú pre teba zjavne vybral Boh. Modlili sme sa za to, čo bude ďalej, či budeš ďalej žiariť na futbalovom ihrisku alebo ti Boh zúži možnosti, aby ti ukázal, kam ťa chce viesť. Teraz sa všetci potrebujeme modliť, aby si vo svojich športových možnostiach aj naďalej nasledoval Pána, on ťa povedie tak, aby tvoje kroky boli v súlade s jeho. Vieme, že môžeš reálne hrať súťažne na najvyššej úrovni. Si zdatný športovec, no najväčšmi ma napĺňa hrdosťou to, ako si za posledný rok podrástol duchovne a spoločensky. Dospel si v srdci, zrelosti, láskavosti, tichej sile a uvedomuješ si, že čas doma je krátky. Boh ťa použije na veľké veci a verím, že ťa dostane do verejného priestoru, aby si to dokázal. Zostaň silný a počúvaj jeho tiché slová, aby si vedel, ktorým smerom sa vydať. Som na teba hrdá, synak, vždy ti budem držať palce. Nech je Boh v tvojom živote na prvom mieste. Lúbim ťa.

Pre Emmanuela Jeana:

E. J., som taká rada, že vieš, ako veľmi ťa máme radi a ako veríme vo veľké plány, ktoré má s tebou Boh. Otvárajú sa pred tebou nové príležitosti a viem, že si trochu neistý. Vidím však záblesky odhodlania a snahy, synku, a tie mi hovoria, že s Kristom dokážeš všetko. Už onedlho sa budeš rozhodovať, na ktorú vysokú školu sa prihlásiť a čo ťa čaká na ceste, ktorou ťa povedie Boh. Nech už ťa tá cesta zavedie kamkoľvek, nespúšťaj oči z Ježiša a vždy budeš taký plný možností, ako si dnes. Očakávam od teba veľké veci, E. J., a viem, že ich očakáva aj Pán. Som veľmi rada, že si už navždy v našej rodine. Modlím sa, aby si mal silu využívať svoje dary pre Boha, keď nastúpiš do prvého ročníka. Vďaka za tvoje obetavé srdce, E. J. Lúbim ťa viac, než si myslíš.

Pre Austina:

Austin, teraz si na strednej škole a ja sa každý deň čudujem, ako rýchlo letí čas. Za minulé leto si sa veľmi vytiahol, už máš bezmála dva metre a dozvedeli sme sa, že máš vysoký krvný tlak, i to, že tvoja vrodená srdcová chyba sa stala chorobou. Ale nikdy si nereptal, neponosoval si sa, počúval si nás a spolupracoval, keď sme ti pomáhali upraviť všetky stránky tvojho života. Začal si sa inak stravovať, viac spíš, piješ veľa vody a učíš sa, ktoré ovocie, zelenina a doplnky stravy znižujú krvný tlak. Výsledky sú úžasné! Od prvého dňa, ako si na strednej vstúpil na školské futbalové ihrisko, do každého zápasu si sa vložil na sto percent, celým svojím výnimočným srdcom. Boli sme na teba takí hrdí! Austin, obdivujem, ako sa snažíš robiť všetko čo najlepšie. Je to vidieť na tvojich čistých jednotkách v škole a tiež na tom, ako sa staráš o svoje zdravie. Povedala som ti, že si bojovník, nikdy na to nezabudni. Nech ťa tvoja súťaživosť tlačí k tomu, aby si bol stále lepší, ale nikdy sa nedaj odradiť, ak niečo nevyjde. Si dobrý v tom, ako žiješ, Austin. Zachovaj si vášeň a udržuj si svoju krásnu vieru. Každý z tvojich snov je na dosah. Nespúšťaj oči z Boha, ako my nespúšťame oči z teba, nášho najmladšieho syna. Povzbudzovať ťa je pre nás tá najsladšia radosť – od tvojho narodenia cez operáciu srdca až po súčasnosť. Ďakujem Bohu za teba, za zázrak tvojho života. Lúbim ťa, Austin.

*A pre všemohúceho Boha,
autora života, s vďakou za všetko,
čím ma dosiaľ požehnal.*

Prvá kapitola

Leto 2002

Mama už tretíkrát za týždeň neprišla domov na večeru. Ellie Tuckerovej prvýkrát napadlo, že by otec mohol mať pravdu. Možno mama naozaj urobila niečo také strašné, že sa ich rodina rozpadne a už ju nikto a nič nedá dokopy.

V to horúce vlhké leto, také typické pre Savannah, mala Ellie pätnásť rokov. Piatkové popoludnie sa pomaly míňalo. Odbila šiesta hodina a mamy stále nebolo. O šesť tridsať Ellie zišla do kuchyne, pripojila sa k otcovi a pomohla mu pripraviť večeru. Sendviče s tuniakom a majonézou. Nenačatý pohár majonézy, ktorý vybrala zo skrinky, bol teplý. Pracovali mlčky, matkina neprítomnosť na nich každou minútou doliehala čoraz ťažšie. V chladničke sa toho veľa nenašlo, ale otec objavil balík zrezanej mrkvy a vysypal ju do misy. Keď bolo jedlo na stole, zaujal svoje obvyklé miesto za vrchstolom a Ellie si sadla vedľa neho.

Miesto oproti nej, kde zvyčajne sedávala jej mama, zostalo prázdne.

„Pomodlime sa.“ Otec ju chytil za ruku, chvíľu počkal a potom začal: „Požehnaj, Bože, nás i tieto dary, ktoré z tvojej štedrosti budeme požívať.“ Krátko zaváhal. „Pane, ty vieš všetko. Prosím, odhaľ nám pravdu. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.“

Pravdu? Ellie vyschlo v ústach, ledva vládala prehltnúť kúsok sendviča, ktorý si odhryzla. Pravdu o čom? O mame? O dôvode, prečo nie je doma, hoci sa ordinácia lekára, u ktorého pracovala, zatvorila už pred hodinou? Pri stole nepadlo ani slovo, no to mlčanie znelo hlasnejšie než krik.

Keď dojedli, otec na ňu pozrel. Oči mal smutné. „Ellie, umy riad, buď taká dobrá.“ Vstal a pobožkal ju na čelo. „Budem vo svojej izbe.“

Urobila, o čo ju požiadal. O dvadsať minút počula, že mama vĺzla do dverí. Obzrela sa a pohľady sa im stretli. Ellie si v takýchto situáciách pripadala skôr ako matka než dcéra. Mama mala na sebe čierne nohavice a bielu blúzku, v ktorých chodila do práce. Akoby sa vracala práve odtiaľ.

„Kde je otec?“ opýtala sa. Oči mala červené, opuchnuté, hlas pridusený.

„U seba.“ Ellie nerozhodne zažmurkala, nevedela, čo ešte povedať.

Mama vykročila k otcovej izbe, no vzápätí zastala a znova sa otočila k Ellie. „Prepáč, mrzí ma, že som zmeškala večeru.“ Hlas jej znel hluchý. „Prepáč.“

Skôr než sa jej Ellie stihla opýtať, kde bola, mama sa obrátila a prešla chodbou. Ellie letmo pozrela na hodiny na mikrovlnke. Pol ôsmej. Nolan bol v telocvični, na kôš bude strieľať ešte aspoň hodinu. Potom Ellie vezme bicykel a zájde k nim, ako to robila skoro každý večer. Najmä toto leto.

Odkedy sa začali hádky medzi rodičmi.

Utrela si ruky, vrátila sa do svojej izby a zavrela za sebou. Kým sa Nolan vráti domov, chvíľu bude počúvať hudbu a venovať sa svojmu denníku. Zapla rádio. Práve dávali pesničku od Backstreet Boys. Okamžite stiahla zvuk. Otec sa jej vyhráždžal, že jej rádio vezme, ak bude počúvať svetskú hudbu. Čo je svetské a čo nie, bola podľa Ellie vec názoru – a jej názor bol, že hudba Backstreet Boys je možno to najbližšie k nebu, čo sa jej v blízkej budúcnosti podarí dosiahnuť.

Chlapci práve spievali, čo znamená byť väčší než sám život,* keď vtom zaznel taký krik, až sa zatriaslo okno. Ellie rýchlo vypla rádio a vyskočila. Medzi rodičmi vládlo v poslednom čase napätie, no nikdy na seba nezvyšovali hlas. Rozhodne nie takto. Srdce sa jej rozbúchalo, až mala pocit, že to musí byť počuť. Vrhla sa k dverám, no než sa k nim dostala, domom sa rozľahla ďalšia vlna kriku. Už jasne počula, že otec mamu zasýpa strašnými nadávkami.

Ellie potichučky prebehla chodbou a cez obývačku sa dostala k spálni rodičov. Ďalší výbuch kriku a takto zblízka začula ešte niečo. Mama plakala.

„Zbališ sa a vypadneš!“ zrúkol otec a znelo to, akoby tie slová vystrelil z pištole. A bolo jasné, že ešte neskončil. „Neznesiem ťa pod svojou strechou tehotnú s deckom, ktoré nie je moje!“

Ellie sa musela oprieť o stenu, aby nespadla. Čo? Mama je tehotná? Čaká dieťa s niekým cudzím? Cítila, že jej krv steká z tváre, svet sa jej rozkrútil pred očami. Farby a zvuky sa zlievali, realita sa rozmazala, až dostala strach, že zamdlie. *Utekaj, Ellie... rýchlo bež.* Chcela sa pohnúť, lenže nohy ju neposlúchli.

* Odvolávka na pieseň *Larger Than Life* (Väčší než život) (pozn. red.).

Kým sa stihla spamätať, otec rozdrapil dvere a zagánil na ňu. „Čo tu robíš?“ Hrudník sa mu pri každom nádychu prudko zdvihol.

Otázka zostala visieť vo vzduchu. Ellie natiahla krk a pozrela zaňho na mamu, ktorá sedela v kresielku s hlavou v dlaniach. *Mami, vstaň!* túžila na ňu zakričať. *Povedz, že to nie je pravda! Bráň sa! Urob niečo!* No mama sa nepohla. A mlčala.

Ellie sa očami vrátila k otcovi a pokúsila sa čo najrýchlejšie opustiť scénu, no potkla sa a spadla. Do zápästí sa jej zahryzla bolesť, od otca sa odsunula ako krab, čo uteká zo siete.

Až vtedy sa výraz otcovej tváre zmenil. „Ellie, prepáč. Mrzí ma to.“ Priokročil k nej. „Nemala si to počuť.“

A ona v tej chvíli vedela dve veci. Po prvé tie hrozné slová, ktoré otec vykrikoval na celý dom, boli pravda. A po druhé jej život už nikdy nebude ako predtým. Ležal na zošliapanom koberci v chodbe, rozbitý na milión kúskov. S námahou sa zdvihla na nohy a odvrátila sa. „Musím... musím ísť.“

„Vráť sa do svojej izby a pomodli sa,“ povedal. „Niečo takéto dievča v tvojom veku nedokáže pochopiť.“

Ellie však počula len búšenie vlastného srdca. Potrebovala na vzduch, potrebovala sa nadýchnuť. Naveľa donútila svoje nohy poslúchnuť a rozbehla sa k vchodovým dverám. O minútu už sedela na bicykli a letnou nocou šliapala do pedálov tak rýchlo, ako vládala.

Nolan ešte bude v telocvični a ona tomu bola rada. Rada ho pozorovala pri basketbale a bolo jej jedno, či je telocvičňa plná stredoškolákov alebo sú tam iba oni dvaja a dunenie lopty dopadajúcej na lesklú drevenú podlahu. Každým šliapnutím do pedálov sa snažila vytiesniť z mysle nedávny zážitok, no pravda ju dusila ako mokrá deka. Mama sa

znova vrátila domov neskoro – tak chodila domov už od začiatku jari. A dnes... dnes sa musela priznať k niečomu, čo otec celý čas tušil.

Jej mama mala pomer. A nielen to, navyše bola tehotná.

Pravda Ellie zvierala žalúdok, dusila ju, až nakoniec nemala inú možnosť ako odhodiť bicykel do najbližšieho kríka a dať priechod nevoľnosti, ktorá ju zožierala. Jedna nechutná vlna nevoľnosti za druhou jej vyprázdňovala vnútro, až zostala len bolesť. Bolesť, o ktorej vedela, že s ňou bude už navždy.

Vyčerpane si sadla na obrubník, hlavu zaborila do dlaní a dovolila slzám, aby jej vypadli. V prvom okamihu zatlačila smútok až na dno srdca. Teraz sa tak rozplakala, že takmer nevládala lapiť dych. Mama už otca neľúbila, čo mohlo znamenať len jedno: už nemá rada ani ju. Od života chcela niečo viac, dcéra a manžel jej už nestačili. Nedalo sa na to pozeráť inak. K šoku a bolesti sa pridala pocit hanby, pretože Nolanova mama by niečo takéto v živote neurobila.

Ellie zdvihla tvár k tmavnúcej oblohe. *Nolan*. Utrela si tvár vlhkú od slz a zhlboka sa nadýchla. Potrebovala sa k nemu dostať skôr, než odíde z telocvične. Jej bicykel bol starý, reťaz uvoľnená, napriek tomu do školy dorazila v rekordnom čase. Keď sa vydala k zadným dverám telocvične, zvuk lopty dopadajúcej na dlážku jej upokojil dušu. Bicykel oprela o tehlový múr vedľa Nolanovho.

Nolan nechával dvere pootvorené pre prípad, že by sa vonku zdvihol vánok. Ellie sa prešmykla dnu a našla si miesto v prvom rade sedadiel. Nolan chytil loptu a zahľadel sa na ňu. Oči mu iskrili, na perách mu pohrával úsmev. „Si tu skoro.“

Prikývla. Neodvážila sa prehovoriť od strachu, že sa znova rozplače.

Po opálenej tvári mu preletel tieň obáv. „Ellie? Si v poriadku?“

Nikto ju nedokázal zbaviť bolesti tak ako on, jej najlepší priateľ Nolan Cook. No nechcela, aby to vedel, hoci veľmi túžila po úteche a pochopení. Nechcela mu prezradiť, čo ju tak rozrušilo, pretože len čo to vysloví nahlas, bude to definitívna pravda. Už by sa to nedalo poprieť.

Odložil loptu a pristúpil k nej. Dychčal, z čela mu stekali kropaje a tielko a šortky mal prepotené. „Ty si plakala!“ Zastal meter od nej. „Čo sa stalo?“

„Moji rodičia.“ Oči sa jej zaleskli, slová akoby sa topili v oceáne smútku.

„Zasa sa pohádali?“

„Áno. Hrozne.“

„Ach, Ellie.“ Dych sa mu postupne upokojil. Utriel si tvár predlaktím. „Je mi to ľúto.“

„Hraj ďalej.“ Aj jej vlastným ušiam znel jej hlas napäto, to, čo nechcela vysloviť, ju stresovalo. „Ešte máš pol hodiny.“

Pozorne sa na ňu zahľadel. „Naozaj to chceš?“

„Porozprávať sa môžeme neskôr. Ja som len...“ Po líci sa jej skotúlala neposlušná slza. „Potrebovala som byť tu. S tebou.“

Opäť znepokojene prižmúril oči. Napokon váhavo prikývol. „Odísť môžeme, kedykoľvek budeš chcieť.“

„Až keď skončíš. Prosím.“

Pozrel jej do očí, potom sa otočil a rozbehol sa po loptu. Keď ju mal v rukách, dribloval doprava-dôľava a potom sa plynulým, ladným pohybom podobným tomu, aký sa Ellie naučila za tri roky tanca, vzniesol do vzduchu a vhodil loptu do koša. Zľahka dopadol na obe nohy, chytil loptu a zadribloval – obišiel niekoľkých imaginárnych súperov a celé to zopakoval. Po desiatich hodoch sa rozbehol k pitnej fontáne a hltavo sa napil. Potom nasledovali trojbodové strely.